

**EN JACOB. AGADA
OF THE BABYLONIAN
TALMUD. VOLUME V**

Published @ 2017 Trieste Publishing Pty Ltd

ISBN 9780649132065

En Jacob. Agada of the babylonian talmud. Volume V by Rabbi Jacob Ibn Chabib

Except for use in any review, the reproduction or utilisation of this work in whole or in part in any form by any electronic, mechanical or other means, now known or hereafter invented, including xerography, photocopying and recording, or in any information storage or retrieval system, is forbidden without the permission of the publisher, Trieste Publishing Pty Ltd, PO Box 1576 Collingwood, Victoria 3066 Australia.

All rights reserved.

Edited by Trieste Publishing Pty Ltd.
Cover @ 2017

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, re-sold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior consent in any form or binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.triestepublishing.com

RABBI JACOB IBN CHABIB

**EN JACOB. AGADA
OF THE BABYLONIAN
TALMUD. VOLUME V**

refers to the future world]. Again how is such an incident possible? Has not R. Elazar said that those who go on a religious mission will not meet with evil neither going to nor coming back from their mission? At the incident of R. Jacob there was a broken ladder which made the danger certain, and where the danger is certain one must not rely upon a miracle, as it is written (I Sam. 16, 2) *And Samuel said: How shall I go? If Saul should hear, etc.* Said R. Joseph: "Had Elisha (Achar) interpreted this passage as did R. Jacob, his daughter's son, he would have never sinned." What did Achar see? According to some, he saw just such an incident as that witnessed by R. Jacob. And according to others it was because he saw the tongue of R. Chutzphith, the interpreter that was dragged by pigs. He then said: "Oh, that the mouth which gave forth pearls must now lick dust!" But he did not know that *it may be well with thee*, refers to the world which is entirely good (the future world) and *that thou mayest live many days*, refers to the world that may endure for eternity.

END OF TRACT CHULIN.

עליה דלא ליתי לירי הרהור וליתוק אלא שכר מצוה כהאי עלמא ליכא והא"ר אלעזר שלוהי מצוה אינן נזוקין לא כהליכתן ולא כחזרתן כולם רעועי הוה ומקום דקביעי הויקא שאני דכתיב (ע"ט טו) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני אמר ר' יוסף אלמלי דרשיה אהר להאי קרא כר' יעקב בר ברתיא לא הטא מאי הוא איכא דאמרי כי האי מעשה הוא וא"ד לישנא דר' הוצפית המתורגמן הוא דהוה מוטלת באשפה אמר פה שהפיק מרגליות ילחוק עפר והוא לא ידע למען ייטב לך בעולם שכולו טוב ולמען יאריכון ימיך בעולם שכולו ארוך :

סליק מסכת חולין

that the entire story was related by R. Eliezer b. Jacob.

(Fol. 142) MISHNA: A man must not take the dam with the young, even though for the purpose [of bringing a sacrifice] to cleanse a leper. Behold, if such an easy commandment which amounts only to about an issar, yet the Torah says (Deut. 22, 7) *That it may be well with thee, and that thou mayest prolong thy days, how much more so will it be for performing difficult commandments.*

GEMARA: We are taught in a Baraita, R. Jacob says: "There is no commandment for which the Torah mentions its reward right next to it, upon which resurrection does not depend. Concerning the honoring of father and mother, it is written (Deut. 5, 16) *In order that thy days may be prolonged, and in order that it may go well with thee*; concerning the sending away of the mother bird [if one wants to take the egg or the young from the nest], it is written (Ib. 22, 7) *In order that it may be well with thee, and that thou mayest live many days.* If a father sent his son to go up a certain building and bring him down the doves, and he did go up the building, sent away the mother, took away the birds, and upon his return fell off the building and died, how can the promise, *that it may be well with thee, or that thou mayest live many days*, be filled? We must therefore say that the passage *it may be well with thee*, refers to the world which is entirely good (future world), and *that thou mayest live many days* refers to the world that may endure for eternity.²⁹ But how do we know that such a thing as described by R. Jacob does ever happen? R. Jacob spoke from an incident which he himself witnessed. Perhaps the man who was killed after performing this meritorious deed thought of some iniquities and therefore was punished? An evil thought, the Holy One, praised be He! does not consider an act, [as far as punishment is concerned]. Again, perhaps he was thinking about idolatry, concerning which it is written (Ez. 14, 5) *In order that I may grasp the house of Israel by their heart.* R. Jacob himself, was asking that very question: Should we assume that the rewards for performing commandments is obtained in this world? Then why did it not protect that man from sinning with the thought of idolatry? [we must therefore say that it

ר' אליעזר בן יעקב היא :

(77 ק"ג) משנת. לא יטול אדם אם על
הכנים אפילו לטח את המצורע ומה אם
מצוה קלה שהוא כאיסר אמרת תורה (זכרים
כג) למען ייטב לך והארבת ימים ק"ו על מצות
המורות שבתורה :
גמרא. תניא דבי ר' יעקב אומר אין לך
כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שכרה בצדה
שאין תחית המתים תלויה בה בכבוד אב ואם
כתיב (ס"ה) למען יאריכון ימיו ולמען ייטב
לך ומשלות הקן כתיב למען ייטב לך והארבת
ימים הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא
לי גוזלות ועלה ושלח את האם ולקח את
הכנים ובחזרתו נפל ומת היכן אריכות ימיו
של זה והיכן מוכתו של זה אלא למען יאריכון
ימוך כעולם שכולו ארוך ולמען ייטב לך לעולם
שכולו טוב. ודילמא לא הכי תיה רבי יעקב
מעשה הוא ודילמא מהרהר בעבירה הוא
מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה
ודילמא מהרהר בע"ז הוא דכתיב (ישוקל י')
למען תפוש את בית ישראל בלבם ואמר רב
אהא בר יעקב זו מחשבת ע"ז ה"ק אם איתא
דאיכא שכר מצוה בהאי עלמא תהני ליה ותגין

the Tetragrammaton it is mentioned that the angels themselves have the privilege of repeating it at their own option.

(Fol. 94) Samul said: "It is prohibited to deceive anyone, even a non-Jew."

We are taught that R. Mair was accustomed to say: "One must not invite a guest to partake of a meal.

Our Rabbis were taught in a Baraitha: A man should not sell to his neighbor shoes made from the hide of a beast that has died of disease, instead of the hide of a beast that had been slaughtered, for two reasons; first, because he deceives him [for the skin of a beast that dies of itself is not as durable as the hide of a slaughtered animal]; secondly, because there is danger [for the beast that died of itself might have been stung by a serpent, and the poison remaining in the leather might prove fatal to the wearer of the shoes made of that leather]. A man should not send his neighbor a barrel of wine with oil floating upon its surface; for it happened once that a man did so, and the recipient went and invited his friends to a feast, in the preparation [of which oil was to form a chief ingredient]; but [when the guests assembled] it was found that the cask contained wine, and not oil; and [because the host had nothing else in preparation for the guests], he went and committed suicide. Neither should guests give anything from what is set before them to the son or daughter of their host, unless the host himself give them permission to do so; for it once happened during the time of scarcity that a man invited three of his friends to dine, and he had nothing but three eggs to place before them. Meanwhile [as the guests were seated at the table] the son of the host came into the room, and first one of the guests gave him his share and then the second and the third one gave him their shares. Shortly afterward the host himself came in, and when he saw that the child eats one and holds the other two in his hand, he knocked him down to the ground, so that he died instantly. The mother, seeing this, went to the roof and threw herself down, so that she died. The father himself also went and threw himself headlong from the housetop. R. Eliezer b. Jacob then remarked: "There perished in this affair three souls of Israel." Indeed it was so! What does he add to it? This means

רשותא אתיהיב:

(דף נד) אמר שמואל אסור לגנוב דעת

הבריות ואפלו דעתו של נכרי:

תניא היה רבי מאיר אוטר אל יסרהב אדם

בחברו למעוד אצלו ויודע בו שאינו סועד:

תנו רבנן לא ימכור אדם לחברו

סנדל של מתה ככלל של חיה שהומה

ספני שני דברים אחד ספני שמטעהו

ואחד ספני הסכנה ולא ישגר אדם לחברו הבית

של יין ושמן צף על פיה ומעשה באחד ששגר

לחברו חבית של יין ושמן צף על פיה והלך

ווימן עליה אורחים ונכנס ומצאה שהיא של

יין וחנק את עצמו. ואין האורחין רשאין ליתן

ממה שלפניהם לכנו ולכתו של בעל הבית אלא

אם כן נטלו רשות מבעל הבית ומעשה באחד

שוימן ג' אורחין בשני בצורת ולא היה לו

להניח לפניהם אלא כנ' ביצים בא בנו של בעל

הבית נטל אחד מהם חלקו ונתנו לו וכן ב'

וכן ג' בא אביו של תינוק מצאו שעווק אחד

כפיו וב' בידיו חבטו בקרקע ומת כיון שראתה

אמו עלתה לנג נפלה ומתה אף הוא עלה לנג

נפל ומת א"ר אליעזר בן יעקב על דבר זה

נהרגו ג' נפשות מישראל מאי קמ"ל דכולה

the place, and again it is written (Ib. ib. 18) *And he took the stone (singular)*. Said R. Isaac: "From this it may be inferred that all these stones gathered themselves together into one place, as if each were eager that the saint should lay his hand upon it." We are taught that all the stones were swallowed up by one another, and thus merged into one stone.

(Ib.) And he said: *'Let me go, for the day breaketh.'* Jacob then said to the angel: "Art thou then a thief or a murderer that thou fearest daybreak?" "I am an angel," came the reply, "and since I have been created I never had a chance to recite a song of praise but now." This will support R. Chananel, who said in the name of Rab, that three classes of ministering angels recite a song of praise every day. One class says, *Holy!* The second responds, *Holy!* And the third continues, *Holy is the Lord of Hosts!* The following contradictions were introduced from a *Baraita*: Israel is beloved before the Holy One, praised be He! even more so than the ministering angels; for Israel reiterates the song every hour, while the ministering angels repeat it only once a day, according to some once a week, others again say, once a month, still according to others, only once a year. There are others who say once in seven years, and according to still others, once in a jubilee, and other authorities say, only once in eternity. Again, Israel mentions the Tetragrammaton after two words, as the passage says (Deut. 6, 4) *Hear, Israel Yehova*, but the ministering angels do not mention the Tetragrammaton till after three words, as it is written (Is. 6, 3) *Holy, Holy, Holy! Yehova Tzebaoth*. Moreover, the ministering angels do not start the song above till Israel has started it below; for it is said (Job 38, 7) *When the morning stars sang together*, and afterwards it says, *Then all the sons of God shouted for joy*. [Hence how can Rab state that the angels say *Holy Tzebaoth* and mention the Tetragrammaton after one word?] We must therefore explain that Rab meant thus: One class says, *Holy!* The second, *Holy! Holy!* and the third says, *Holy! Holy! Holy! Yehova Tzebaoth*. But there is also the praise *Baruch* [where the Tetragrammaton is mentioned after two words]? (Fol. 92) The praise *Baruch*, belongs to the angels *Ofan* [that are part of the Divine throne]. You may also explain that after

המקום וכתוב (סג) ויקח את האבן א"ר יצחק מלמד שנתקבצו כל אותן אבנים למקום אחד וכל אחד ואחד אמר עלי וניה צדיק זה ראשנו תנא וכולן נבלעו כאחד.

(סג) ויאמר שלחני כי עלה השחר א"ל

נגב אתה או קוביוסמוס אתה שמתירא אתה מן השחר א"ל מלאך אני ומיום שנבראתי לא הניע זמני לומר שירה עד עכשיו מסייע ליה לרב חננאל אמר רב דאמר רב חננאל אמר רב שלש כיתות של מלאכי השרת אומרות שירה בכל יום אחת אומרת קדוש ואחת אומרת קדוש ואחת אומרת קדוש ה' צבאות. מיתביי תביבין ישראל לפני הקב"ה יותר ממלאכי השרת שישראל אומרים שירה בכל שעה ומלאכי השרת אין אומרים שירה אלא פעם אחת ביום ואמרי לה פעם אחת כשכת ואמרי לה פעם אחת בחדש ואמרי לה פעם אחת בשנה ואמרי לה פעם אחת בשבוע ואמרי לה פעם אחת ביובל ואמרי לה פעם אחת בעולם וישראל מזכירין את השם אחר שתי תיבות שנאמר (זכריה ו) שמע ישראל ה' ונ' ומלאכי השרת אין מזכירין את השם אלא לאחר ג' תיבות כדכתיב (ישעיה ו) קדוש קדוש קדוש ה' צבאות ואין מלאכי השרת אומרים שירה למעלה עד שיאמרו ישראל למה שנאמר (איוב לז) ברן יחד כוכבי בקר והדר ויריעו כל בני אלהים אלא אחת אומרת קדוש ואחת אומרת קדוש קדוש ואחת אומרת קדוש קדוש קדוש ה' צבאות והאיכא ברוך (ק"ג) ברוך וזופנים הוא דאמרי ליה ואבע"א כיון דאתיהב

the above passage that the dust [caused by their wrestling] went upward until it reached the Divine throne; for it is written here (*be'he'abko*) as he wrestled with him, and again there is a passage (Nahum 1, 3) *And the clouds are the dust (Abak) of His feet.* (Gen. 32, 25) *And Jacob was left alone.* R. Elazar said: "This means that he was left alone on account of little pitchers [which he desired to take along]. Infer from this that the righteous consider their wealth even dearer than their own bodies — and why so? Because they do not put their hands unto robbery [hence they earn with hard labor].

(Ib.) *And there wrestled a man with him until the breaking of the day.* "Infer from this," said R. Isaac, "that a scholar must not go out at night alone." R. Abba b. Cahana said: "From here (Ib. b) we infer the above (Ruth 3, 2) *Behold, he winnoweth Barley tonight in the threshing-floor.*" R. Abahu said: "From here (Gen. 22, 3) *And Abraham rose early in the morning,* etc. "The Rabbis say: "From here (Ib. 37, 13) *Go now, see whether it is well with thy brethren, and well with the flock.*" Rab said: "From here (Ib. 32, 32) *And the sun rose upon him.*"

R. Akiba said: "I once asked Rabban Gamaliel and R. Joshua while we were at the meat-market of Imum, when they went to buy meat for the feast of the son of Rabban Gamaliel, it is written (Gen. 32, 32) *And the sun rose unto him as he passed by Penuel;* did then the sun only rise to him? Behold it rose to the whole world? R. Isaac said that the sun which was set for his sake rose now for him, for it is written (Ib. 28, 10) *And Jacob went out from Beer-Sheba and went towards Charan,* and further it says, *And he lighted (Yayifga) upon a certain place and tarried there all night, because the sun was set.* When he reached Charan, he said: "Is it right of me not to have prayed when I passed the place my parents passed?" He resolved to return, and soon after his resolution, the earth jumped and he met Bethel. He wanted to return after he prayed, but the Holy One, praised be He! however, said: "This upright came to my inn and he should go away without staying over night." Immediately thereupon the sun was set. It is written (Ib. 28, 2) *And he took from the stones of*

ברגליהם ער כסא הכבוד כתיב הכא בהאכרן עמו וכתיב התם (נמוס ה) וענן אבק רגליו :

שם לב) ויותר יעקב לכוונו אמר ר' אלעזר שנשתייר על פסין קטנים מכאן לצדיקים שחובי עליהם ממונם יותר מנופן וכל כך למה לפי שאין פושטין ידיהם בנול.

שם) ויאבק איש עמו עד עלות השחר אמר ר' יצחק מכאן לתלמיד חכם שלא

יצא יחודי כלילתה ר' אבא בר כהנא אמר מהכא (ע"ג) (רות ג) הנה הוא זורה את גרן השעורים הלילה ר' אבהו אמר מהכא

(נרשית כג) וישכם אברהם בבקר ויחבוש וגו'

ורכנן אמרי מהכא (שם לו) לך נא ראה את

שלוש אחיך ואת שלום הצאן וגו' רב אמר

מהכא (שם לב) ויורה לו השמש :

אמר רבי עקיבא שאלתי את ר"ג ואת ר'

יהושע באימלוז של אימאום שהלכו ליקח

בחמה למשתה בנו של ר"ג כתיב (נרשית לב)

ויורה לו השמש וכי שמש לו לבד זרחה והלא

לכל העולם זרחה א"ר יצחק שמש הבאה

בעבורו זרחה בעבורו דכתיב (שם כא) ויצא

יעקב מכאר שבע וילך חרנה וכתיב ויפגע

במקום כי מטא להרן אמר אפשר עברתי על

מקום שהתפללו בו אבותי ואני לא התפללתי

בו כד יהב דעתיה למיהדר קפצה ליה ארעא

מיד ויפגע במקום כד צלי בעא למיהדר אמר

הקמ"ח צדיק זה נא לבית מלוני ויפטר בלא

לינה מיד בא השמש. כתיב (שם) ויקח מאבני

2). This may refer to the religious troubles which Israel is encountering during its existence.

(Deut. 1, 28) *Cities great and walled up to heaven*; that the Prophets speak in a hyperbolic language, we find in the following verse (I Kings 1, 40) *So that the earth rent with the sound of them.*" R. Isaac said: "In three places did the Rabbis use a hyperbolic language. They are: In connection with the ash-pile [in the altar] in connection with the vine, and in connection with the veil [of the Temple]. As to the ash-pile it was stated above; as to the vine, we find in the following Mishna: There was a golden vine at the entrance of the Temple, trailing on crystals, on which people, who donated fruit or grape clusters, would suspend on it. R. Elazar b. Zadok said: "It happened once that three hundred priests were summoned to clear [the vine of such offerings]." The veil refers to the following Mishna: Rabban Simon b. Gamaliel says in the name of R. Simon, the High-priest's substitute: "The thickness of the veil [of the Temple] was a hand-breadth. It was woven of seventy-two cords, each cord consisting of twenty-four strands. Its length was forty cubits, by twenty in width. It was made by eighty-two myriads of damscels, and two such veils were made every year. It took three hundred priests to immerse and cleanse it [if it becomes unclean]."

(Fol. 91) R. Joshua b. Levi said: "The passage states (Gen. 32, 26) *And he wrestled with him*. This means that they did like a man wrestles with his friend, when his hand reaches the right thigh of his friend." R. Samuel b. Nachmeni said: "The Angel appeared to him in the guise of a heathen, as the master said [elsewhere] that of an Israelite is joined by a heathen on the road, the latter should join at the right side of the Israelite." R. Sammel b. Acha said before R. Papa, in the name of Raba b. Ulla that the Angel appeared to Jacob in the guise of a scholar, as the master said [elsewhere] whoever walks at the right side of his teacher is to be considered an ignorant [hence he walked at the left of Jacob and thus reached Jacob's right thigh]. The Rabbis, however, maintain that he appeared at the back of Jacob and hit him at both thighs. But how will the Rabbis explain the passage, *as he wrestled with him* [which means that they had a frontal encounter]? This they explain in the way of the other interpretation of R. Joshua b. Levi, who said: "Infer from

ובצורות בשמים. דברו נביאים לשון הבאי (b b'n) ותבקע הארץ בקולם. א"ר יצחק בר נחמני אמר שמואל כג' מקומות דברו חכמים לשון הבאי ואלו הן תפוח גפן ופרוכת. תפוח הא דאמרן. גפן התנן גפן של זהב היתה עומדת על פתחו של היכל ומודלת ע"ג כלונסות וכל מי שהיה מתנדב גרניר או אשכול מביא ותולה כה א"ר אלעזר ברבי צדוק מעשה היה ונמנו עליו ג' מאות כהנים לפנותה. פרוכת התנן רשב"ג אומר משום רבי שמעון הסגן פרוכת עביה טפה ועל ע"ב נירים נארגת ועל כל נימא ונימא כ"ד חוטין ארכה ארבעים כאמה והתכה עשרים כאמה ומשמונים ושתי רבוא נעשית ושתיים עושים בשנה ג' מאות כהנים מטכילין אותה.

(דף 91) רבי יהושע בן לוי אמר כתיב (נלמ"ט) בהאבקו עמו כאדם שהובק עם חבירו וידו מנעת לכף ימינו של חבירו ר' שמואל בר נחמני אמר כעכו"ם נדמה לו דאמר מר ישראל שנמפל לו עכו"ם בדרך טופלו לימינו רב שמואל בר אהא קמיה דרב פפא משמיה דרבא בר עולא אמר כת"ח נדמה לו דאמר מר המהלך לימין רבו הרי זה כור ורבנן מאתרויה אתא ונשייה בתרווייהו. ורבנן האי בהאבקו עמו מאי דרשי ביה מיבעי ליה לכאידך דריב"ל דאמר ריב"ל מלמד שהעלו אבק

he said (Is. 14, 14) *I will ascend above the heights of the clouds. Unto Chiram, King of Tyre, and he said (Ez. 28, 2) I sit in the seat of God, in the heart of the seas.*" Raba, and according to some authorities, R. Jochanan, said "The stand which the passage states was taken by Moses and Aaron is more [exhausting] than the one taken by Abraham; for concerning Abraham it is written, *Who am but dust and ashes*, while concerning Moses and Aaron, it is written, *And what are we?*" Raba, and according to others, R. Jochanan, said further: "The world would not have been in existence were it not for the sake of Moses and Aaron; for it is written here *and what are we*, and it is written elsewhere (Job 26, 7) *He hangeth the earth over nothing.*"⁶

R. Hla'a said: "The world would not have been able to exist were it not for the one who restrains himself in strife (keeps silent); as the passage says (Job 26, 7) *Hangeth the earth over* [for the sake of those who consider themselves as] *nothing.*" R. Abahu said: "For the one who makes himself like nothing, as it is said (Deut. 33, 27) *And underneath are the everlasting arms.*" R. Isaac said: "What is the meaning of the passage (Ps. 58, 2) *Do ye indeed speak as a righteous company? Do ye judge with equity the sons of men?*" I.e., with what shall a man occupy himself in this world? He should make himself dumb. One might think that even to study the Torah one is allowed to make himself dumb; it therefore says, *speak as righteous*. Perhaps one will think that one is allowed to exalt himself [with the Torah]. The passage therefore says, *Judge with equity, the sons of men.*"

CHAPTER SEVEN

(Fol. 90b) We are taught in a Mishna that there was a round place for collecting the ashes in the middle of the altar, and there were at times in it nearly as much as three hundred *cors* of ashes.¹ "This must be an exaggeration," remarked Raba. R. Ami said: "The Pentateuch, the Prophets and the sages are wont to speak in a hyperbolic language. That the sages speak in a hyperbolic language, as quoted above; that the Pentateuch speaks in a hyperbolic language, we find in the following verses

6). The text for nothing is *Mimach*, similar to that of the one used by Moses and Aaron.
1). This may equal about 2330 bushels.

(ישעי' י"ד) אעלה על כמתי עב וגו' לחירם מלך צור אמר (יזקלל כח) מושב אלהים ישבתי כלב ימים. אמר רבא ואי תימא ר' יוחנן גדול הנאמר במשה ואהרן יותר ממה שנאמר באברהם דאלו באברהם כתיב ואנכי עפר ואפר ואלו במשה ואהרן כתיב ונתנו מה. ואמר רבא ואיתימא רבי יוחנן אין העולם מתקיים אלא בשביל משה ואהרן כתיב הכא ונתנו מה וכתוב התם (לוי' כו) תולה ארץ על בלימה:

אמר רבי אילעא אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם עצמו בשעת מריבה שנאמר (ס"ג) תולה ארץ על בלימה ר' אבהו אמר מי שמישים עצמו כמי שאינו שנאמר (זכרי' ל"ג) ומתחת זרועות עולם. א"ר יצחק מ"ד (תהלים כ"ח) האומנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם מה אומנותו של אדם בעוה"ז ישום עצמו כאלם יכול אף לדברי תורה ת"ל צדק תדברון יכול יניס דעתו ת"ל מישרים תשפטו בני אדם:

גיד הנשה פרק שביעי

(נ"ז ע"ג) תנן התם תפוח היה באמצע המזבח פעמים היה עליו כשלוש מאות כור אמר רבא גוזמא, א"ר אמי דברה תורה לשון הבאי דברו נביאים לשון הבאי דברו חכמים לשון הבאי. דברו חכמים לשון הבאי הא דאמרן, דברה תורה לשון הבאי (זכרי' א') ערים גדולות